

☞ Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, der talte saa meget om, at man skal rette sig efter Erfaringerne, om han virkelig tror, at de Mennesker, der har Erfaringer for Virkningerne af Loven af 4. Oktober 1919, vil anbefale denne Lov i Øjeblikket — jeg tror det ikke. Hvis de Mennesker, der har faaet Hjem efter Loven af 4. Oktober 1919, bliver hørt — og det er jo kun dem, der har Erfaringerne —, saa skal det nok vise sig, at deres Erfaringer vil være af en ganske anden Beskaffenhed, end det ærede Medlem tror. Nej, de Erfaringer, som det ærede Medlem fortæller er kommet til Orde ved Husmændenes Sendemandsmøder, det er de Erfaringer, der er indhøstet ved de Møder, hvor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og andre Forkæmpere har talt for denne Lov. Det er Erfaringer fra disse Møder, de Herrer bygger paa, og ikke paa Erfaringer fra Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelse før, at man ved Loven af 6. Maj i Fjor havde smidt 24 Mill. Kr. ud til Opkøb af Jord, er af en saadan Art, at jeg meget stærkt maa paatale den. Der blev ikke smidt 24 Mill. Kr. ud til Opkøb af Jord, men der blev bevilget 24 Mill. Kr. til Oprettelse af Husmandsbrug efter Stats-husmandsloven; og det er jo den mindste Del af dette Beløb, som gaar til Opkøb af Jord. Naar Regnskabets Dag kommer — og vi haaber, at vi kan faa Regnskaberne paa Bordet —, saa at vi kan faa at se, efter hvilken Lov der er smidt Penge ud, som det ærede Medlem siger, tror jeg, at det vil vise sig, at der efter Loven af 4. Oktober 1919 vil være smidt Penge ud i betydelig større Udstrækning end efter den gamle Stats-husmandslov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg tror, at hvis man skal spørge de sagkyndige paa dette Omraade, som det ærede Medlem Hr. Ulrich anførte, saa gør man rigtigst i at spørge dem, der har faaet Hjælp og Laan efter Loven af 4. Oktober 1919 sidste Sommer. Spørger man dem, om de vil bytte med dem, som har faaet Laan samme Sommer efter Loven af 22. Juni 1917, faar man det rigtige Svar, netop det Svar, som de sagkyndige kan give. Det kan være haardt

for dem alle; det er ikke det rene Legeværk at starte et Landbrug under de nuværende Forhold, der kræves baade Energi, Nøjsomhed og alle øvrige gode menneskelige Egenskaber. Men man kan kun sammenligne sine egne Livsforhold med andres under lignende Vilkaar. Jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem Hr. Ulrich, hvis han kommer ud med sit Spørgsmaal til saadanne Folk, vil faa det Svar: Vi vil ikke bytte med de andre, for de har det værre end vi.

Saa vil jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, for ikke at blive misforstaaet, at jeg er af den Anskuelse, at naar den enkelte har sluttet Overenskomst med Staten og faaet Ejendom efter den ene eller den anden Lov, har han ganske vist Ansvar for sine Handlinger, og vi har ingen Forpligtelser til at hjælpe ham mere. Men jeg nævnte for at forklare Virkningen af den sidst vedtagne Lov efter det gamle Princip Udstykningsforeningerne og Haandværkerne, og mine Bemærkninger gik til lige ud paa, om man kan lade den, som dog ikke har valgt i denne Forbindelse, helt i Stikken, om man ikke under en eller anden Form kunde yde dem, der dog havde sat noget ind for et Arbejde paa dette Omraade, en overfor Staten forsvarlig Haandsrækning. I øvrigt er jeg enig med Landbrugsministeren i, at man maa lægge Ansvaret over paa den enkelte, for ellers forfusker man enhver Mulighed for Udstykning og fjerner Personligheden og faar det tilbage, som det ærede Medlem Hr. Ulrich er saa bange for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Det er naturligvis rigtigt, at Staten ikke har nogen som helst Forpligtelse til at overtage de Ejendomme, der er oprettet ved Udstykning efter Loven af 6. Maj 1921. Men man kan ikke komme bort fra, at man ved at tilbyde de store Byggetilskud har fristet Udstykningsforeningerne ud i den Virksomhed, de har været i, og har fristet Folk til at tage Ejendomme. Naar Staten har gjort det, kan den ikke roligt se paa, at de, der har faaet deres Ejendomme under høje Konjunkturer, skal gaa fra Ejendommen efter at have sat alt det til, som de i sin Tid har indskudt. Selv om Staten ikke har nogen juridisk Forpligtelse, har den en moralsk Forpligtelse til at komme dem til Hjælp. Hvis Staten ikke gør det, har den anvendt sine Penge slet, og saa har det været